

Biblioteca populară a Asociațiunii „Astra“.

Anul al 29-lea.

Nr. 257.

1939.

Poezii populare

din Bănatul Jugoslav

culese de **Roman Cristea**

și **Traian Mărghiticean**

Publicație periodică a „Asociațiunii“.

Editura Asociațiunii „Astra“, Siblu, Strada Șaguna 6.
Tiparul Institutului de arte grafice „Dacia Traiană“, s. a., Siblu.

Prețul 5 Lei.

„Asociațiunea pentru literatura Română și cultura poporului român“, „ASTRA“.

Intemeiată în 1861.

PREȘEDINTE DE ONOARE:
M. S. Regele CAROL II.

Președinte activ:
Dr. Iuliu Moldovan.

Vice-președinte:
Dr. Gh. Moga.

Vice-președinte:
Dr. Gh. Preda.

Vice-președinte:
Dr. Sabin Evușianu.

Comitetul central al „Asociațiunii“ numără 50 de fruntași din toate părțile societății românești.

E datoria fiecărui bun român să sprijinească „Asociațiunea“, cefind publicațiile ei și înscriindu-se de membru.

Taxele de membru sunt următoarele:

Membru fondator al Casei Naționale, odată pentru totdeauna.	Lei 5000.—
Membru fondator al „Asociațiunei“, odată pentru totdeauna.	„ 1000.—
Membru pe vleață al „Asociațiunei“, odată pentru totdeauna.	„ 500.—
Membru activ al „Asociațiunei“, anual	„ 30.—
Membru ajut. al „Asociațiunei“, anual	„ 10.—

Biblioteca populară a Asociațiunii „Astra“.

Anul al 29-lea.

Nr. 257.

1939.

Poezii populare

din Bănatul Jugoslav

culese de **Roman Cristea**

și **Traian Mărghiticean**

Publicație periodică a „Asociațiunii“.

Editura Asociațiunii „Astra“, Sibiu, Strada Șaguna 6.
Tiparul Institutului de arte grafice „Dacia Traiană“, s. a., Sibiu.

Prețul 5 Lei.

Prefață.

Doi țărani români din Banatul Jugoslav: Traian Mărghiticean și Roman Cristea, ne trimit colecție de poezii populare, pentru a fi publicate în biblioteca pop. a Astrei. Despărțirea lor de trunchiul românesc e abia de două decenii, așa că mari deosebiri între poezia populară de acolo și restul românismului nu pot fi. Unele sunt în circulație pre-tutindenea. Totuși alegem din ele materialul din această broșură, și pentru frumusețea versurilor și pentru dragostea cu care frații de peste granițe țin la comorile naționale.

Doine și strigături din Banatul Jugoslav)*

*Foaie verde și-un dudău,
Cum n'a lăsat Dumnezeu
Ce-oi iubi să fie al meu
Și să mor când-oi vrea eu.*

*Așa-m vine câteodată,
Să trag cu picioru 'n piatră,
Din piatră să iese foc
Să fac la inimă loc,
Din piatră să iese fum,
Să-i fac la inimă drum.*

*Mândra cu căsuța 'n drum,
N'are 'n grădină un prun,
Ai cu casa lângă apă
N'are 'n grădină o ceapă.
N'are-o ciapă de prăjit
Și umblă după iubit.
N'are floare de miros,
Da iubește om frumos.*

---

*) Culegerea lui Roman Cristea.

Aşa-i rândul fetelor,
 Ca şi rândul poamelor :
 Pân 'sunt mici micucele, —
 Li-e drag la părinţi de ele,
 Iară când se meresc
 Toţi părinţii le urăsc,
 Iar socrile le îndregesc.¹⁾

Bade-al meu cu casa 'n colţi,
 Care vinde la negoşi,
 Eu mă duc să târguiesc,
 El mă roagă să-l iubesc.
 Eu întreb de miez de turte,¹⁾
 El vrea ca să mă sărute.

Fă-mă, doamne, ce mi-i face,
 Fă-mă, doamne, o rândunea,
 Să pot sbura unde-oi vrea
 Peste dealuri, peste ape,
 Şi departe şi aproape.
 Mai la fraţi, mai la surori
 Şi la mândra uneori.
 În tot locul câte-odată,
 Iar la mândra ziua toată.

---

¹⁾ Din Satul-nou.

Fă-mă, doamne, fă-mă crin,
 La mândruța mea în sân.
 Fă-mă floare 'n grădiniță;
 Să mă poarte în cosiță.¹⁾

Cucule, ți-am spus de mult,
 Nu mai vreau să te ascult,
 Dute, cântă'n altă parte,
 Pe aicea mai departe,
 Că cântecul tău nu-mi place,
 Numai zile amare-mi face.
 Când te aud îmi vine în gând,
 Că's străin p'acest pământ,
 Puișorul cucului
 În cuibul străinului.

Mă sui în deal la cugă,
 Să văd mândra un'-să culeă,
 Să mă duc ca să-i fac umbră,
 Să n'o ardă soarele,
 Că-i albă ca doamnele.
 Mă sui în deal la cugă,
 Să văd mândra unde-mi lucră,
 Să mă duc ca să-i fac furcă,

---

¹⁾ Din Pătrouasile.

lar pentru furcă și jus
Am țucat-o¹⁾ și m'am dus.

Pela noi prin prunișori,
Trec căruțe cu feciori.
Unul trece,
Unul vine,
Unul mă cere pe mine,
De mă cere-un gazdă mare
Lasă-l maică 'n supărare,
De mă cere-un lăutași;
Mă duc, maică, mintenași.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Lucră, maică, ce-i lucra,
După urât nu mă da,
Că urâtul nu-i pe-o zi,
Ci-i urât pân-oi trăi.
Și urâtul nu-i pe-o noapte,
Ci-i urât până la moarte.²⁾

Dac'ar fi ceru' hârtie
Și luna cancelărie,
Iar soarele ca să-mi scrie,

¹⁾ Țucat-o = sărutat-o.

²⁾ Toate din comuna Satul-nou

*Dar nici el nu mi-ar scria,
Ce am la inima mea.*

*Auzit-am din bătrâni,
Că nu-i bun gardul de spini,
Nici mândruța din vecini.
Ci i mai bun din scânduri late
Și mândruța din departe.*

*De-ar fi badea unde-i luna,
L-ași vedea întodeauna.
Dar bădița-i mai departe,
Nu-l pot vedea fără carte.*

*Cântă cucu 'n par la vie,
Dar de mândra mea nu știe ;
— Ba știu bini, că-i sănătoasă,
Șade 'n jereastră și coasă.
Nu știu coasă ori descoasă,
Dar la lacrimi vă' că varsă.
De vărsat câte-a vărsat
A făcut fântână'n sat.
Fântână cu trei izvoară,
Cine bea apă să moară.
Dar de-o bea tăicuțu' meu,
Să-i ajute Dumnezeu.*

*Iar de-o bea măicuța mea,
 Să-i ajute Preacesta.¹⁾
 Iar de-o bea dușmanu' meu,
 Nici mai bine, nici mai rău,
 Numai cum vrea Dumnezeu.*

*Aseară 'nserai la cruce,
 Ce-am văzut, nu m'aș mai duce.
 Am văzut pe mândra mea
 În brațele altuia,
 S'am cușit m'ași junghia,
 Ori pe mine ori pe ea,
 Ori pe badea d'ângă ea.*

*Toată lumea-mi zice lotru,
 C'am furat un lemn din codru,
 Dar eu lemnu' n'am furat,
 Num'o scândure de brad;
 Să-i fac lu' mândruța pat.*

*Știi tu, mândră, cum trăiam,
 Dintr'un măr ne săturam.
 Dar acum s'avem cu sacul,
 Nu ne-am da unul la altul.*

---

¹⁾ Preacesta = Maica Domnului.

*Câte păsări sunt pe râț,
 Toate-mi zic să mă mărit.
 Numa una'mi spune-așa ;
 Fată, nu te mărita,
 Că la soacră nu-i așa,
 Când te pui sara la cină,
 Tu ești sfeșnic la lumină.
 Când e gata de cinat,
 Te cheamă la desculțat
 Și la vase de spălat.
 Te duci în soba¹⁾ cea mică,
 Cu cuțitu' să-ți tai pită,²⁾
 Lacrimile din ochi pică;
 Luai cârpa³⁾, să le șterg,
 Ele și mai tare merg.*

*Foaie verde iarbă creafă,
 Tinerel fără mustafă,
 Cari să 'nvață-a strânge 'n brafă
 Fetele cu chica creafă
 Și sărută cu dulceafă.
 Foaie verde cu trei fire,
 Fetifă mândră, subțire,*

---

¹⁾ Sobă = Cameră

²⁾ Pită = Pâne

³⁾ Cârpa = Năframă

*Te-ași pupa și mi-e rușine,
Te-ași lăsa, păcat de mine.*

*Frunză verde de săcară,
Mi-o trimis badea aseară,
Cârpa albă 'mpăturată;
Să stau pân-la toamnă fată.
Io i-am trimis înapoi,
Cârpă albă toată flori,
Că mai sânt în sat feciori.*

*Timiș, Timișălule,
Săcați-ar izvoarele!*
Să trec cu picioarele,
Ca să-mi văd mândruțele,
Cum trăiesc înstrăinate,
Departe, în alte sate.

*Când îți văd contrânța 'n brâu.
Nu pot ținea calu 'n frâu.
Când îți văd cotrânța albă,
Nu pot ține calu'n iarbă.*

*Foaie verde, foaie dragă;
Tu departe, eu departe;
Doauă dealuri ne departe.*

Doauă dealuri și-o pădure
 Și un bierț cu vin de mure.
 Pădurea de s'ar tăia,
 Dealuri de s'ar măcina,
 Să se vadă sat cu sat,
 Să văd și eu ce-am lăsat.

Trandafir și-o buruiană,
 Spune'mi mândră cum te cheamă,
 Pe mine mă cheamă Floare,
 Cine mă sărută moare.
 Probește bade și tu,
 Să vezi muri-vi-i ori nu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Vino bade că te aștept,
 Să-ți pun două flori în piept,
 Trandafir și un foionfiu;
 Să mi fii drag până ești viu.

Strugurel bătut de piatră,
 Rău e, doamne, fără tată,
 Strugurel bătut de brumă,
 Rău e, doamne, fără mumă,
 De-ai călca din piatră'n piatră,
 Din străin n'ai face tată;
 De-ai călca din urmă'n urmă,
 Din străin n'ai face mumă.

*Frunză verde de ovăs,
 Te cunosc mândră pe mers.
 Pe mersul picioarelor
 Pe purtarea poalelor,
 Că le porți albe spălate
 Mulți voinici bagi în păcate,
 M'ai fi băgat și pe mine,
 De m'ași fi ținut de tine.*

*La Timiș cu apa lină,
 Mândra mea de dor suspină.
 Lângă Timiș apă rece,
 Calea dorului voi trece.
 Când Timișul apa-și crește,
 Mândra mea de dor jelește,
 Când Timișul apa-și scade
 Mândra mea pe gânduri cade.*

*Bate-un vântișor de vară,
 Să-ți trimit o vorb' amară
 Să-ți spun, badeo — adevărat:
 Măicuța m'a măritat.*

*Timiș, Timiș, apă rece,
 M'am jurat că nu te-oi trece.
 Astă noapte te-am trecut,
 Pe trei părișori de stuț.*

De-am ajuns la jumătate,
 Mă plângea mândra de moarte.
 — Las', mândro, că nu mă 'nec,
 Numai Timișul să-l trec!

Frunză verde grâu frumos,
 Rămâi Banat sănătos
 Și tu sănătoasă țară,
 De-oi trăi să te calc iară,
 Dară cumva de-oi muri
 Te-o călca cine-o trăi,
 Iar pe mini m'or îngropa :
 În munți la Italia. University Library Cluj
 Lângă-o tufă de stejar,
 Lângă domnul ghinărar.

Săracă copilărie,
 Te-am lăsat prin cătănie,
 Că m'am dus tinăr copil
 Și-am întors bărbat bătrân
 Cu mustața răsucită
 Și cu fața 'nbătrânită.

Mult e, mândrușo, de-aseară,
 Ca și când i-un an și-o vară.
 Streașina m'o picurat,

*Pălăria mi-o stricat,
Pe tine te-am aşteptat.*

*D'auzi Didă şi iar Didă,
Aşi veni la tine'n tindă.
Hai lume, dragă lume,
Cui Dida îmi rămâne.
Astăzi ies din tine, lume,
Cui Dida îmi rămâne.
Acum plec eu la Tirol,
Vai, mă tem, Didă că mor.
Frunză verde samulastră,
Măi muiere, măi nevestă;
Cine mi bate la fereastră?
— Taci bărbate, bat'o vina,
Că e mâţa lu' vecina.
— Măi muiere, măi urgie,
Mâţa nu-i cu pălărie!
— Taci bărbate şi te culcă,
Nu-ţi mai face singur nălucă,
Cine-o fost las' să se ducă,
Să se ducă sănătos
Ca un trandafir frumos.*

Strigături.

Mândra 'naltă și voinică,
Doarme lângă mămăligă.
Mămăliga fierbe'n oală,
Mândra mea din somn se scoală.

Câte fete'n oboroc,
Toate roagă să le joc.
Cine naiba le-o juca,
Că's de o seamă cu mama.

Tot pe loc, pe loc, pe loc,
Să răsară busuioc,
Busuioc de pe cărare,
Sămănat de fată mare.
Pot să săr și iar să săr,
Să răsară colopăr.
Colopărul fetelor,
Dragostea nevestelor.

Bate, bade, la opincă,
Nu căuța că'n joc se strică,
Că-oi jipui rațele,
Și ți-oi face altele.
Fetele din Satul nou,
Vând găinele cu ou —

*Banii-i dau pe la feciori
Să le joace 'nsărbători.*

*Harnică-i nevasta mea,
Harnică-i, naiba s'o iea ;
Că din vr'o treizeci de lâni,
M'o făcut mănuși pe mâni.*

*Mândra mea de vrednică,
In poale să 'mpiedică ;
Eu la joc și ea la joc,
Mălai'u de Joi la foc.*

*La Ofcea de ceia parte,
Se plâng fetele de moarte,
Că rămân nemăritate.*

*Frunză verde de pelin,
Colea, iț satul Uzdin,
Fetele la horă vin.
Da-s albite cu țărăță
Și au ochii ca de mătă.*

*La joc în țipeli de lac,
Acas' n'ai mălai de leac.
La joc în țipeli îmi vii,
Iar acas' abea te ții.*

*De nu știi, lele, juca,
Feciorii nu incurca.
Ia te uită — cum s'aruncă,
Parcă sare de pe luncă.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cântece populare.)*

*Frunză verde foi mărunte,
După mine's vorbe multe.
Lasă, fie, nici nu-mi pasă;
M'a făcut maica frumoasă.
Apa 'n care m'a scăldat,
Lângă pomi o aruncat.
Lângă pomii pomișori,
Să fiu dragă la feciori.
Pe pământ pe iarbă verde,
Să fiu dragă cui mă vede.¹⁾*

*Așa-i rândul fetelor,
Ca și rândul merelor,
Merelor și prunelor;
Pân' sunt mere mărunțele
Stau rânduri pe crengurele,
Dacă prind a se mări
Ele prind a se rări,*

---

*) Culegerea lui Traian Mărghilicean.

1) Din comuna Ofcea.

*Timiș, Timiș, apă rece,
 Tulbura-te-aș și te-aș trece,
 Dac'o fi vremea mai bună,
 Și-oi trece sara pe lună,
 Dac'o fi vremea mai rea,
 Te-oi trece cum-oi putea.*

— *Dorule, bolovan greu,
 Hai, fugi de pe pieptul meu,
 Hai, dute și la mândra
 Să mai sufere și ea,
 Că eu câte-am suferit,
 Mă mir cum de n'am murit.*

*Dați-ar bade Dumnezeu,
 Să iubești, să 'nebunești,
 Ca mine să nu găsești,
 Să umbli lumea 'mprejur
 Să te uști ca grâu 'n ciur.
 Să te legi ca mazărea,
 Tot ca mine n'ai afla.*

*Bate-l, doamne, pe tot locul,
 Care-o 'mpărțit norocul.
 Unora le-a dat cu carul
 Mie mi a dat cu paharul
 Și paharul n'a fost plin,
 Jumătate-i cu venin.*

Auzit-am auzit
 Că Dunărea s'a oprit.
 S'or opri apele toate,
 Dorul mândrii nu se poate.
 Sunt născut pe rugi de mură,
 Să fur dela fete gură.
 Sunt născut pe rugi de fag,
 Să am iubită cu drag.
 Și sunt născut pe bujor,
 Să iubesc până nu mor.

Frunză verde ca bobul,
 Mândră floare-i norocul,
 El se face peste vale
 Și nu-l are orișicare;
 El se face printre spini
 Și nu-l are orișicini.
 Că și eu l-am sămănat,
 Pe al meu și s'a uscat
 Și l'am săpat cu sapa
 Și-i rupsei rădăcina.
 Crescu iarba'l năduși,
 Și de fel nu-l mai găsii.

Când plecăi la însurat,
 N'am văzut ce am luat,
 C'a fost nor și m'a plouat,

*Dar acum senin și bine
 Nătântala-i lângă mine :
 Mă răzâmai de popul porții
 Și căzui de frica morții.
 Plecai să văd casa lor :
 Fugeau boii din odbor.*

*Măicușo, norocul meu
 L'au băut boii 'n pârâu.
 Nu știu, boii l'au băut
 Ori vacile l'au păscut,
 Ori eu noroc n'am avut.*

*Duce-m'aș cu badea 'n lume,
 Mă tem că mi or pune nume :
 Mie grâu, badii tăciune.
 Duce-m'aș cu badea 'n țară,
 Mă tem că mi-or pune iară :
 Mie grâu, badii săcară.*

*Pe cea vale 'ntunecoasă¹⁾
 Mare ploaie se mai lasă,
 Nu știu, i ploaie ori ninsoare,
 Ori lacrimi de fată mare.*

---

¹⁾ Am cules-o dela moșul meu Sava Cristea, în etate de 56 ani, cantor la biserica ort. din loc.

Cin' ne-a despărțit pe noi,
 Pe noi, mândră, amândoi,
 Fie-i moarte din cuțit,
 Să moară nespovedit.
 De ne-a despărțit fecior,
 Fie-i moartea din topor.
 De ne-a despărțit vreo fată,
 Rămâie nemăritată.
 Cu mărele ne 'nșirate.

La fereasta de oiagă¹⁾
 Vine doru' și mă 'ntreabă
 Care floare mi-e mai dragă.
 Floarea, floarea inului.
 Feciorul vecinului.
 Vecină, de-ți pare rău,
 la-ți un păr din capul meu
 Și leagă feciorul tău;
 Și fă un gărduși de spini,
 Să nu iese 'ntre vecini.

Bade, de gurița ta,
 In veci nu m'aș sătura

¹⁾ Varianta aceasta am cules-o în comuna Geogeni, în anul 1936, 12° Mai, dela moșul Tușca Ion, com. Avram Iancu, județul Turda.

Să o beau cu lingura.
 Badeo, pe brațele tele,
 M'aș tot legăna pe ele,
 Fără să gândesc la rele,
 Nici că trec zilele mele.

În grădina cu flori multe,
 Se șterge mândra pe frunte ;
 Nu se șterge de călduri,
 Ci se șterge de gânduri.
 Nu se șterge de sudori,
 Ci se șterge de fiori.
 Nu se șterge de-asudată,
 Se șterge de supărată.
 Că bădița o'nvățat-o
 Cu buze o desmierdat-o.
 Și-o 'nvățat-o a iubi
 Și-o lăsat-o a dori.
 Dumnezeu l'o pedepsi.

Mândra mea de astă-vară,
 Mă roagă s'o iubesc iară,
 Să uit mânia de-aseară.

Foaie verde mărgirit,¹⁾
 Arză-te focul iubit.

¹⁾ Varianta aceasta am cules-o în anul
 1935, 8 Oct., dela niște lăutari din Seferin.

Boală fără crezământ,
 La ce vreme m'ai găsit.
 Când am porumb de prășit,
 Fân în luncă de cosit
 Și grâu, de secerat,
 Orzu' stă pe câmp vărsat.
 Și plecai la mândra'n sat,
 La gură de sărutat.
 Frunză verde de trei zlofi,
 Muri-i-ar copiii tofi.

Ochii și sprâncienele,
 Alea fac păcatele.
 Mândro, sprâncienile tale,
 Pene de privighetoare.
 Când le sui, când le ridici,
 La inimă mult mă strici.
 Când le sui, când le cobori,
 Din picioare mă dobori.

Mândruliță, păr galben,
 De dorul tău mă leagăn,
 Cum se leagănă iarba
 Când o taie cu coasa
 Și cum pică, 'ngălbenește,
 Așa doru-ți mă topește,

Aşa-mi zice mândra mea,
Să mă duc seara la ea.

Eu mă duc la una, două,
Ele-aşteaptă câte nouă.
Şi-aşa-mi zice mândra mea,
Să mă duc şi pe la ea.
Aşi veni, mândro, la tine,
Nu pot trece de vecine.
Că's vecine tinerele
Şi nu m'aş uri cu ele.

Tot mă mir şi cruce-mi fac,
De câte mândre mi e drag,
Şi mă mir şi mă gândesc,
Cum să fac să le iubesc.
Dar pe toate cine poate?
Dar pe una, totdeauna.

De ce staşi şi vă uitaşi,
Ca nişte broscoi umflaşi?
Fetele trebuie luate,
Invârtite şi jucate.

Daşi din gură, măi, feciori,
Nu şedeşi ca'n sărbători.
Dragu-mi e cu cine joc,
Că miroas'a busuioc.

*Până sunt fetele fete,
Nu le vezi la crăsmă bete,
Iar dacă s'au măritat,
La crăsmă nu mai incap.*

*Mândra ce-și dă cu văpsele,
Nu e bună de muiere.
Mândra ce dă cu parfüm,
Iși bate bărbatu 'n drum.*

*Dar eu știu cum ar fi bine,
Numai s'asculte de mine.
Din sacul ăl cu făină
Să ia toate cât-o mână.
Să ia făină de orz,
Că atunci le stă frumos.*

*Făina de orz e bună,
Numai pe obraz s'o pună.
Nici nu-i lipsă să dea bani,
Pe văpsele la jidani.*

*Bate, doamne, fetele,
Cari strică albelele
Și din sat nevestele,
C'au uitat văpselele.
Vedeți cum sunt de albite,
Că nu pot să se mărite.*

Uite, bade, uite, vezi,
 După cine mintea-ți pierzi.
 Dup'o floare scuturată,
 Dup'o urâtă de fată.

Câte mândre-am avut eu,
 N'a avut solgă-birou.
 Iar pe câte le-am lăsat
 Să le-adun ași face-un sat.

Așa-a zis frunzuța verde,
 Că dragostea nu se crede.
 Așa-a zis frunzuța lată,
 Dragostea nu-i cumpărată.
 Așa-a zis frunza din vie,
 Că dragostea mult nu ține.
 Bate vântul cu furtună
 Și pe ea 'n grabă o mână,
 Că nu are rădăcină.

Numai frunza de colie,
 Știe ce jale mi-e mie,
 Dar și codru'-o suspinat,
 Când bădița m'a lăsat.
 Foaie verde foi ca fagul,
 Să vezi, bade, ce-e dragul.

Și iar verde ca iarba,
 Să vezi ce-e dragostea.
 Dragostea nu-i lucru mic,
 Când se leagă d'un voinic.

N'auzi bade și bădișă,
 Ce fluieri tu la ulișă.
 Că eu nu-ți mai dau gurișă,
 Numai odată ți-am dat
 Și m'ai povestit prin sat.
 Bădișo, gură de rouă,
 Să 'mpărțim doru' 'n două:
 Jumătate ți-l dau ție, Library Cluj
 Jumătate 'l oprese mie.

Foaie verde de livezi
 Pe mândra cu ochii verzi
 Niciodată să n'o crezi.
 Când o zice zău și zău,
 Atuncea minte mai rău.

Așa-i place babei mele
 Să se poarte cu mărgele,
 Și 'n degete cu inele
 Și la urechi cu cercele,
 Și 'n gură n'are măsele.

Uiu iu, babă bătrână,
 Da la joc dracu' te mână?
 Cu papuci de crastaveși,
 Ai juca, nu mai cutezi.

Așa joacă bătrânii,
 Când înfloresc călinii,
 Călinii s'au scuturat,
 Bătrânii s'au săturat
 De trăit și de jucat.
 Cătu-i moșul de bătrân,
 Tot ar mânca măr din sân,
 Când vede nevestele,
 Sucește mustețile.

Bătrânețe, haine rele,
 Rău mă tem c'oi cădea 'n ele.
 Pe drum merg, pe drum mă duc,
 Bătrânețele m'ajung.
 Bătrânețe, bătrânețe,
 Cum te-aș da pe tinerețe.
 Bătrânețe, sculă rea,
 Cum te-aș vinde de-aș putea.
 N'aș căuta pe ce te-aș da,
 Numai cât te-aș lăpăda.
 Frunză verde ca palma,
 Este o fată cu mama.

*Ași jura cu jurători,
C'o purtat un car de flori
Și-o căruță de petele
Și-o cutie de inele
Și-o oală de albele.*

*La răchita răsturnată
Șade-o babă supărată,
Cu fata nemăritată.
Mărta-oar, nu se 'ndură,
Că mai are-un dinte 'n gură.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BIBL. UNIV. CLUJ

0654 22. I. 1940

EXEMPLAR LEGAL

Datorințele bunului român.

I. Ce este Asociațiunea „Astra” ?

Este cea mai mare și cea mai veche societate românească din Ardeal, pentru răspândirea culturii în sânul poporului român.

II. Ce a făcut și va face Asociațiunea ?

1. A ajutat în timpuri grele, cu *burse*, tinerii români la învățătură de carte și de meserii.
— 2. A înființat o *bibliotecă centrală* în Sibiu.
— 3. A înființat un *Muzeu* minunat, cuprinzând mai ales lucruri făcute de harnicele țărânce române, dar și alte celea. — 4. A ținut zeci de mii de *conferențe* populare la sate și la orașe. — 5. A înființat *cursuri* pentru *analfabeți* (neștiutori de carte). — 6. A înființat *bănci populare și cooperative*. — 7. A tipărit, în zeci și zeci de mii de exemplare, *cărți de învățătură și petrecere pentru popor*. — 8. Tipărește revista „*Transilvania*”. — 9. A înființat *despărțăminte, cercuri culturale, biblioteci populare* la sate. — 10. A ajutat construirea de *Case naționale*. — 11. Ajută tipărirea unei biblioteci pentru cărturarii cu școală mai mare (de către Secțiile „*Astrei*” din Cluj).

III. Ce trebuie să facă orice Român bun ?

1. Să se *inscrie membru* la Asociațiune (membru fondator 1000 Lei, membru pe viață 500 Lei, membrii activi 50 Lei). — 2. Cărturarii cu știință de carte mai multă să aboneze revista „*Transilvania*” și să cumpere cărțile tipărite de Secțiile „*Astrei*”. Aceștia, și apoi lumea dela sate să cumpere broșurile din Biblioteca populară a „*Asociațiunii*” (fiecare coală de tipar de 16 pag. 1 Leu, 50 coale cu 800 pag. 50 Lei)

**Să iubii Asociațiunea „Astra” — cetitori
români ai acestei cărți!**

**Dacă iubii Asociațiunea aceasta, să știi
că lucrezi pentru propășirea noastră, a tu-
turora!**

**„Astra” vrea o țărănime sănătoasă, de-
șteaptă, vrednică, cu gospodării înfloritoare,
cu încrederea într'un viitor strălucit.**

Calea „Astei” duce spre mântuire!

**Ultimele numere ale „Bibliotecii popo-
rale” sunt următoarele:**

**Nr. 248. *Din vieța sfinților.* Vieța celui
dintre sfinți părinți a părintelui nostru Ioan
Gură de aur, patriarhul Constantinopolului.**

**Nr. 249. *Creangă Ion.* „Soacra cu trei
nurori”, „Dănilă Prepeleac”, „Capra cu trei
tezi”.**

**Nr. 250. *Povestiri de Ioan Pop-Rete-
ganul,* cu o prefață de Octavian Goga.**

**Nr. 251. *Calendarul pentru popor al Aso-
ciațiunii,* pe anul 1939, întocmit de Horia
Petra-Petrescu.**

**Nr. 252—253. *Despre cărțile funduare și
intabulări de Dr. Valer Moldovan,* adaptată
legilor în vigoare, de Dr. Salvator Jurca.**

**Nr. 254—255. *Cultura pomilor, după clima,
poziția și solul grădinei,* de Ieronim Mardan.**

**Nr. 256. *Alexandru Chiorean* alias Bătră-
neanu și rolul său în revoluția Românilor ar-
deleni din anul 1848 de Ștefan Pascu.**